

Skattefri uddannelse

Både ejerledere og medarbejdere har gode muligheder for at tage en arbejdsgiverbetalt uddannelse med ret til skattemæssigt fradrag. For almindeligt ansatte er der næsten frit slag, mens det for hovedaktionærer og selvstændigt erhvervsdrivende gælder, at kurserne skal have et klart erhvervmæssigt formål af relevans for virksomheden.

REGLERNE for skattemæssige fradrag for uddannelser er forskellige for selvstændigt erhvervsdrivende i forhold til medarbejdere.

Hovedaktionærer og selvstændigt erhvervsdrivende

Hovedaktionærer og selvstændigt erhvervsdrivende kan lade firmaet betale for efteruddannelse, men er ikke omfattet af samme vilkår som almindeligt ansatte. Praksis viser, at SKAT generelt kun accepterer firmabetalt uddannelse til ejeren, hvis der er tale om egentlig efteruddannelse eller ajourføring inden for det felt, som virksomheden beskæftiger sig med.

Derfor skal man være varsom med at lade sit selskab betale kurser til eksempelvis selvudvikling, NLP og coaching. Ligeledes afviser SKAT i stort omfang fradrag for udgifter til grunduddannelser og videreuddannelse. Hvis eksempelvis en selvstændig frisør vil udvide sin forretning med kosmetologbehandlinger, kan frisøren ikke få fradrag for sin egen videreuddannelse som kosmetolog, da det er erhvervelse af ny viden som frisør. Det er virksomhedsejeren, der har bevisbyrden for, at en konkret efteruddannelse har relevans for virksomheden.

Ansatte

Lønmodtagere har efter gældende regler skattefrihed for alle typer af arbejdsgiverbetalt uddannelser og kurser, blot uddannelserne har et minimum af erhvervmæssig relevans. Undtagelsen er kurser af ren privat karakter. Dette gælder såvel efteruddannelse og grunduddannelse som videreuddannelse. Skattefrihed for arbejdsgiverbetalt uddannelse omfatter blandt andet ungdomsuddannelser,

såsom lærlinge- og elevuddannelser, og korte, mellemlange og lange videregående uddannelser, såsom social- og sundhedshjælperuddannelsen og lærer- og sygeplejeuddannelsen. Desuden er lange, videregående uddannelser på universiteter og andre højere uddannelsesinstitutioner ligeledes omfattet af reglerne. Endelig omfatter skattefriheden også alle typer af efteruddannelse og videreuddannelser som eksempelvis diplom- og masteruddannelser og ph.d.-uddannelser. Skattefriheden omfatter endvidere også uddannelser, som udbydes i privat regi og uddannelser, der tages i udlandet.

Skattefriheden omfatter også kurser. Medarbejdere kan derfor modtage såvel korte som længerevarende kurser, uanset om de udbydes i privat eller offentligt regi, og uanset hvordan kurset betales. Der er dog grænser for, hvilke kurser arbejdsgiveren kan betale, uden at medarbejderen skal betale skat af værdien. Der er således ikke skattefrihed for kurser, som udelukkende har et privat formål for medarbejderen. Kurset skal altså have et minimum af erhvervmæssigt sigte.

Hvis arbejdsgiveren dækker udgifter i forbindelse med rent hobby- eller fritidsbetonede kurser, vil de ikke være skattefrie for modtageren, og en arbejdsgiver kan eksempelvis ikke betale for, at medarbejderen tager det lille kørekort til almindelig personbil. Det anses som udelukkende privat formål, medmindre arbejdsgiveren ifølge lovgivningen har pligt til at betale kørekortet. Det gælder eksempelvis for mekanikeruddannelsen, hvor arbejdsgiveren har pligt til at betale lærlingens kørekort som et led i uddannelsen. Det er ikke en betingelse, at kurset har relevans

for arbejdet hos arbejdsgiveren, og det er eksempelvis skattefrit for medarbejdere hos en frisør, at arbejdsgiveren betaler tilskud til en uddannelse som social- og sundhedshjælper.

Ydelser i tilknytning til uddannelsen er også skattefri

Dækning af nødvendige udgifter i forbindelse med uddannelsen eller kurset er tilføjede omfattet af skattefriheden. Det gælder blandt andet udgifter til bøger, computer, skole- eller deltagerafgifter og udgifter til befording til og fra kursusstedet.

Der er ikke noget i vejen for, at en medarbejder og en arbejdsgiver aftaler, at medarbejderen går ned i løn i en periode, hvor arbejdsgiveren betaler for uddannelsen.

EKSEMPEL

En arbejdsgiver tilbyder en medarbejder at betale 200.000 kroner til at gennemføre en MBA-uddannelse på 1½ år. Arbejdsgiveren vil dog ikke betale fuld løn i perioden og bliver enig med medarbejderen om, at medarbejderen går 10.000 kroner månedligt ned i løn i de 18 måneder. Det koster altså medarbejderen netto 90.000 kroner at få en uddannelse til en værdi af 200.000 kroner.

Bindende svar

Hvis du er i tvivl om reglerne, kan du tage fat i din revisor eller bede SKAT om bindende svar. Det koster 400 kroner at få SKAT til at bedømme din sag.